

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการประเมินความสามารถและการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จต่อเพศชายและเพศหญิงที่มีความตั้งใจทางกายภาพที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ที่มีความตั้งใจทางกายภาพสูงกว่าจะถูกประเมินว่ามีความสามารถมากกว่าผู้ที่มีความตั้งใจทางกายภาพต่ำกว่า
2. เพศชายจะถูกประเมินว่ามีความสามารถมากกว่าเพศหญิง
3. ผู้ที่มีความตั้งใจทางกายภาพสูงกว่าจะได้รับการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จไปที่ความสามารถมากกว่าผู้ที่มีความตั้งใจทางกายภาพต่ำกว่า
4. เพศชายจะได้รับการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จไปที่ความสามารถมากกว่าเพศหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 240 คน แบ่งเป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปภาพของผู้ถูกประเมิน
2. มาตรวัดความตั้งใจทางกายภาพ

3. มาตรการวัดการประเมินความสามารถ
4. มาตรการวัดการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลในขั้นสร้างเครื่องมือ
2. การเก็บข้อมูลในขั้นทดลอง
  - 2.1 สุ่มผู้ที่จะร่วมทดลองเข้ากลุ่มกลุ่มละ 5 คนเพื่อให้คุณภาพบุคคลซึ่งได้รับการจัดเรียงให้มีการถ่วงดุลแล้ว
  - 2.2 ผู้ทำการทดลองแจกแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยมาตรต่างๆที่กล่าวมาแล้ว โดยให้ผู้ร่วมการทดลองดูภาพทีละภาพ
  - 2.3 ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามในมาตรการประเมินความสามารถ มาตรการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวลงในแบบสอบถามทีละภาพ
  - 2.4 ให้ดูภาพต่อไปจนครบและทำการตอบแบบสอบถามของภาพต่อไปที่มีข้อความเหมือนเดิมจนครบ 12 ภาพทั้งฉบับ
  - 2.5 ให้ผู้ร่วมการทดลองพิจารณารูปภาพบุคคลอีกครั้งทีละภาพและให้ตอบคำถามจากมาตรการวัดความตั้งใจดูใจทางกายภาพจนครบ 12 ภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (Two-way ANOVA with repeated measures on two factors) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni

ผลการวิจัย

1. ผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพสูงถูกประเมินว่ามีความสามารถมากกว่าผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพปานกลางในอาชีพนักวิจัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และในอาชีพนักเขียน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพสูงและปานกลางถูกประเมินว่ามี ความสามารถมากกว่าผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

2. เพศหญิงถูกประเมินว่ามีความสามารถมากกว่าเพศชายในอาชีพนักวิจัยอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .001 และไม่แตกต่างกันในอาชีพนักเขียน

3. ผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพสูงได้รับการอนุมานสาเหตุของความสำเร็งไปที่ความ สามารถไม่แตกต่างกันกับผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพปานกลาง และทั้งผู้ที่มีความตั้งใจ ทางกายภาพสูงและปานกลางได้รับการอนุมานสาเหตุของความสำเร็งไปที่ความสามารถมากกว่า ผู้ที่มีความตั้งใจดูใจทางกายภาพต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

4. เพศหญิงได้รับการอนุมานสาเหตุของความสำเร็งไปที่ความสามารถมากกว่าเพศชายใน อาชีพนักวิจัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และไม่แตกต่างกันในอาชีพนักเขียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรควบคุมระดับความตั้งใจดูใจทางกายภาพของภาพบุคคลเพศ ชายและเพศหญิงให้มีระดับเท่ากันในเรื่องไขความตั้งใจดูใจทางกายภาพระดับเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ระดับความตั้งใจดูใจทางกายภาพส่งผลต่อความแตกต่างระหว่างเพศ
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรควบคุมคัดเลือกภาพบุคคลให้มีระดับความตั้งใจดูใจทางกาย ภาพที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เพื่อให้การประเมินต่างๆ ให้ผลที่ชัดเจนมากขึ้น
3. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่มีโชนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทดสอบว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นที่ระดับอายุ หรือสถานภาพที่แตกต่างออกไป มีการรับรู้ความ สามารถและการอนุมานสาเหตุของความสำเร็งไปที่ความสามารถแตกต่างออกไปหรือไม่ อย่างไร
4. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือไปจากการรับรู้ความสามารถและการอนุมาน สาเหตุของความสำเร็งไปที่ความสามารถ อาทิ การได้รับความช่วยเหลือ หรือพฤติกรรมทาง สังคมอื่นๆ เพื่อทดสอบว่าได้ผลที่แตกต่างออกไปหรือไม่ อย่างไร